

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt”. GAL. 1:8.

No. 7.	Abonnementsprijs per jaar:	3e Jaargang
1 APRIL.	Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	1898.

De moordenaar aan het kruis.

„Wel, wat aangaande den moordenaar aan het kruis? hij was niet gedoopt en hij ging naar den hemel! Hoe dikwijls zijn onze broeders geconfronteerd met deze vraag, wanneer met nadruk de leering uitgesproken werd, dat zonder doop geen man of vrouw zalig kan worden in het koninkrijk van God. De Ouderling aldus aangevallen, antwoordt het bezwaar gewoonlijk door met de woorden van den verzezen Verlosser aan Maria te bewijzen, dat hij niet naar den hemel was gegaan, en daarom de moordenaar ook niet. Maar veronderstel, dat de tegenstander kon bewijzen, dat de berouwhebbende moordenaar naar den hemel ging, welke bewijzen heeft hij dan, dat de moordenaar niet gedoopt was? Zeer zeker zegen de Schriften dit niet.

Het is nu niet ons doel te beweren, dat den moordenaar gedoopt was, maar ons argument is eenvoudig, dat de Schriften alleen, door zware getuigenissen ten gunste van die veronderstelling spreken. Laat ons eerst de geschriften der Evangelisten onderzoeken.

Mattheus, Markus en Lukas geven meer dan de gewone bijzonderheden, wanneer zij de ambtsbediening van Johannes, den voorlooper van den Messias, verhalen. Mattheus zegt:

En in die dagen kwam Johannes de Dooper, predikende in de woestijn van Judéa, en zeggende: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judéa en 't geheele land rondom den Jordaan;

en werden van hem gedoopt in den Jordaan, belijdende hunne zonden.

Hij dan ziende velen van de Farizeërs en Sadduceërs tot zijnen doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?

Brengt dan vruchten voort der bekeering waardig; (Matt. 3 : 1—2, 5—8.)

Markus bevestigt de getuigenis van Mattheus met de volgende woorden:

Johannes was doopende in de woestijn, en predikende den doop der bekeering tot vergeving der zonden.

En al het Joodsche land gieng tot hem nit, en die van Jeruzalem; en zij werden allen van hem gedoopt in de rivier de Jordaan, belijdende hunne zonden. (Mark. 1 : 4—5.)

Lukas getuigt ook met betrekking tot de bestraffing van Johannes tot velen van degenen die van hem gedoopt zochten te worden:

Hij zeide dan tot de scharen die uitkwamen om van hem gedoopt te worden: Gij addressgebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomstenden toorn?

Brengt dan vrachten voort der bekeering waardig: (Lukas 3 : 7—8.)

Van deze teksten leeren wij, dat „al het Joodsche land, en die van Jeruzalem”, de taal van Markus gebruikende of in de woorden van Mattheus, „Jeruzalem, en geheel Judéa en 't geheele land rondom den Jordaan” tot Johannes uitgingen en „werden van hem gedoopt in den Jordaan, belijdende hunne zonden.” Dat personen van allerlei soort en hoedanigheid uitgingen, is klaarblijkelijk door het feit, dat leden van de twee groote met elkaar strijdende godsdienstige partijen der Joden — de Farizeërs en Sadduceërs — in het bijzonder genoemd zijn; en zij en hunne volgelingen zouden verreweg het grootste gedeelte van het Joodsche volk uitmaken. Nu, alles inwilligende dat gevraagd kan worden voor Oostersche overdrijving of grootspraak, (als de schrijvers der Evangeliën zulk eene inwilliging noodig hebben) wanneer vermeld wordt dat de inwoners van geheel Jeruzalem, Judéa en 't geheele land rondom gedoopt werden, dan moeten wij redelijk erkennen, dat de groote meerderheid van het volk deze verordening ontving. En als dit het geval is, waarom zouden wij dan beweren, dat de moordenaar een van de enkelen was die niet gedoopt waren, wanneer er niet de minste volmacht is in andere deelen van de Schriften voor die bewering? In het tegenovergestelde achten wij de getuigenis van Lukas, met betrekking tot zijn gedrag aan het kruis, als een sterk vermoedelijk bewijs, dat, ofschoon een boosdoener en een zondaar, de moordenaar een lid van de kerk was, of was geweest.

Laat ons de verklaring van Lukas lezen en overwegen:

En daar was ook een opschrift boven hem geschreven, met Grieksche en Romeinsche en Hebreeuwsche letters: **DEZE IS DE KONING DER JODEN.**

En één van de kwaaddoeners die gehangen waren, lasterde hem, zeggende: Indien gij de Christus zijt, verlos uzelf en ons.

Maar de ander antwoordende, bestrafte hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?

En wij toch rechtvaardiglijk, want wij ontvangen *straf* waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.

En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner als gij in uw Koninkrijk zult gekomen zijn.

En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg ik u, heden zult gij met mij in het Paradijs zijn.

En het was omtrent de zesde ure, en daar werd duisternis over de geheele aarde, tot de negende ure toe; (Lukas 23 : 38—44.)

Hier hebben wij in de uitdrukkingen van dezen armen misdadiger eene meer verhevene uitdrukking van geloof in den persoon en zending van den Heere Jezus Christus. Zoekt de schriften door, van het begin tot het einde, en wij gelooven, dat geen edeler voorbeeld van onwankelbaar geloof gevonden kan worden. Laat ons

denken aan de omstandigheden. Jezus, zijn metgezel in vernedering en lijden, hing aan een kruis aan zijne zijde, veroordeeld als een misdadiger, zoo niet als een verrader; met al de hoop, die hij had uitgereikt aan Zijne discipelen, verplettert en verdwenen. Blijkbare voltooide mislukking besloot het werk van zijn leven, en een dood van foltering, verbitterd door gruwelen en beledigingen, was het einde van al de beloften, die hij gemaakt had aan zijne volgelingen, als de Koning van Israël en de Zaligmaker van het menschedom. Doch in dit, het donkerste van alle donkere uren, terwijl hij zelf gepijnigd werd met de martelingen van het kruis, verhief deze arme overtreder zijn protest, terwijl de andere moordenaar schold, en verdedigde het karakter van Christus zoo goed als de omstandigheden het veroorloofden. Zelfs zijne vraag, „Vreest gij ook God niet” toont, dat hij het zelf deed, ofschoon hij zelf in overtreding gevallen was. Zijne bekentenis — „wij toch rechtvaardiglijk, want wij ontvangen strafwaardig hetgeen wij gedaan hebben; maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan” bewijst, dat hij zich bekeerd had van zijne eigene zonden en dat hij niet geloofde in de vele beschuldigingen ingebracht tegen den Zaligmaker. Toen keerde hij zich tot Jezus en zeide, „Heere, gedenk mijner als gij in uw koninkrijk zult gekomen zijn”. Hier te midden van de slechtste omstandigheden, de meest afschrikwekkendste, erkent hij Jezus, als „Heere” en vraagt Hem om herinnert te worden, wanneer Hij in Zijn Koninkrijk zal gekomen zijn. Waar leerde deze man Jezus te erkennen als Heere? Wanneer en waar had hij de verzekering ontvangen van de komst en eeuwigheid van Zijn koninkrijk? Vanwaar verkreeg hij zijn onleschbaar geloof, dat te midden van de overweldigende duisternis scheen, toen zelfs de apostelen denkende waren, om uit visschen te gaan. (Joh 21 : 3.)

Hij had deze dingen niet geleerd, noch dit geloof verkregen, terwijl hij aan het kruis hing. Het was geen gevoel van oogenblikkelijke groei. Neen het was sterk en voortdurend, en ofschoon een afvallige en een misdadiger, zoo was hij toch een discipel geweest, of tenminste een gelovige.

Dan geeft het antwoord van den Verlosser meer kracht tot het denkbeeld, dat hij een lid was van de kerk: „Voorwaar zeg ik u, heden zult gij met mij in het paradijs zijn”. Het was een antwoord van erkenning, van troost en van hoop. Jezus sprak niet tot hem als een vreemdeling, maakte hem geen beginsel van het Evangelie bekend, of stelde geloof en bekeering voor; maar hij gaf hem de meest genadigste van alle beloften, dat hij heden met Hem, Zijnen Heere, in de wereld over het graf zijn zou.

En waar ging Jezus dien dag heen? Wij weten van Zijne verklaring tot Maria drie dagen later, dat Hij nog niet was opgevaren tot Zijnen Vader. Als de plaats waar God woont, zooals wij allen gelooven, den hemel is, dan is Hij niet naar den hemel gegaan, en daar de moordenaar met hem ging, zoo ging deze daar ook niet heen. Daarom, toen Jezus zeide paradijs, als hij paradijs heeft gezegd, bedoelde hij niet den hemel; maar wij weten van

eene plaats waar Jezus gegaan is, door de getuigenis van Petrus den apostel. Hij ging naar een gevangenis in de geestenwereld, waar de menschen van vóór den zondvloed, welke de prediking van het Evangelie door Noach verworpen hadden, en andere van eene gelijke soort in gebondenheid gehouden werden. Maar was dat de eenigste plaats waar Jezus ging, gedurende de drie dagen dat zijn lichaam in het graf was? Over dit punt zwijgen de Schriften, maar wij denken, dat de gevolgtrekking zeker is, dat Hij andere deelen van de geesten-wereld bezocht, behalve de gevangenis in welke de weerspannige menschen van vóór den zondvloed waren opgesloten. Jezus zeide, in Mijns vaders huis zijn vele woningen; en bezocht Hij van al die woningen, er alleen maar één, en mogen wij gelooven, dat die de laagste de donkerste van allen was? Inderdaad stellen wij voor dat de profetiën betreffende het werk van den Zaligmaker niet ten volste kon vervuld worden, zonder dat Hij ergens anders ging. Jesaja zegt: „De Geest des Heeren HEEREN is op mij, omdat de HEERE mij gezalfd heeft, om eene blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; hij heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;” (Jesaja 61:1).

Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit, tot degenen die in de duisternis zijn: Komt te voorschijn.” (Jesaja 49:9).

Om te openen de blinde oogen, om den gebundene uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis degenen die in duisternis zitten. (Jesaja 42:7).

Deze profetiën ontvingen slechts eene zeer gedeeltelijke vervulling, als de gevangenis van de menschen van vóór den zondvloed, de eenigste plaats was in welke Hij bediende. De verlossing aan de gevangenen beloofd, het openen van de gevangenis voor diegenen welke gebonden waren, was iets meer, dan den weg te prediken ter ontkoming, door geloof en bekeering, tot deze eens verharde zondaars. Om de profetiën te vervullen in al hun heerlijkheid, moest de beloofde verlossing dicht bij zijn, niet voorwaardelijk, op zijn hoogst ver af. Het moet het wijd open werpen zijn van de gevangenisdeuren, opdat diegenen welke bereid waren uit te komen in het licht van den dag, dit kunnen doen. Ons wordt verteld door gewijde geschiedschrijvers, dat velen, beide op dit werelddeel (Amerika) en te Jeruzalem, opstonden uit hunne graven onmiddellijk na de opstanding van Christus en door velen gezien werden. (Matt. 27:52; III Nephi. 23:6-12). Zijn wij niet gerechtigd om te gelooven uit de leeringen van de hedendaagsche dienstknechten van God, dat deze hunne lichamen niet uit het graf konden genomen hebben, zonder dat Christus de sleutelen der opstanding tot hen gebracht had? Als dit zoo is, wanneer bezocht Hij hen dan? Het kon niet geweest zijn vóór Zijn dood; het was niet na Zijne opstanding, want zij stonden werkelijk denzelfden tijd op; daarom moet Hij hen bezocht hebben terwijl Zijn lichaam in het graf lag.

Nu, wij verklaren niet, dat de boetvaardige moordenaar opge- staan is. Aangaande dit zijn wij in geheele onwetendheid, maar wij denken niet, dat Hij met Christus gegaan is tot die landstreek waar de menschen van vóór den zondvloed gevangen waren. Wij houden deze gedachte om twee redenen. In de eerste plaats had de moordenaar niet van noode, dat geloof en bekeering hem gepredikt werd. Hij had alreeds het sterkste geloof in Christus en Zijne zending en had zich bekeerd en beled zijne verkeerde daden. In de tweede plaats komt deze gevangenis niet overeen met onze begrippen van paradijs, noch met de beschrijving er van in de Heilige Schrift. Alma (wij moeten herinneren dat deze leefde voor de gebeurtenis van den Zaligmaker, en bijgevolg is zijne beschrijving rechtstreeksch van toepassing tot de toen dood zijnde rechtvaardigen) zegt:

En dan zal het geschieden, dat de geesten dergenen, die rechtvaardig zijn, ontvangen worden in eenen staat van geluk, welke Paradijs genoemd wordt; in een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij zullen rusten van alle hunne moeiten, zorgen, bekommelingen, enz.

Nephi spreekt alzoo op dezelfde wijze (II Nephi 9 : 13), uit geen van beiden dezer Schriftuurplaatsen kunnen wij de geringste gevolgtrekking putten, dat niemand anders dan de rechtvaardigen het paradijs bewoonden. of dat het in de minste mate overeenkomst had met een gevangenis waar de geesten der goddeloozen gevangen waren.

Maar het is mogelijk, dat wij een verkeerde vertaling hebben van het oorspronkelijke Grieksche woord, ons gegeven als paradijs, en dat, om absoluut juist te zijn, de geheele belofte van den Zaligmaker aan den moordenaar was, dat hij heden met Hem in de geestenwereld zou zijn. Laat dit zoo zijn en wij zijn nog gerechtvaardigd te gelooven, dat de Zaligmaker de boetvaardige boosdoener tot dat gedeelte van de wereld, buiten de sterfelijkheid, nam voor welke hij, volgens de conditiën van zijn geest en hart, ten tijde van zijnen dood, het meeste geschikt was.

GEORGE REYNOLDS in *Improvement Era*.

De verspreiding van den Bijbel.

Toen de lasteraar Voltaire stierf, nadat hij jaren lang tegen God en Zijn woord had gestreden, meenden velen van zijn geestverwanten dat zijn profetie ontwijfelbaar zou worden vervuld, en daar zijn er nog wel, die op de vervulling van Voltaire's profetie hopen en rekenen.

Welke profetie?

Dat de Bijbel binnen honderd jaar een vergeten boek zou wesen, dat alleen nog in de museums van oudheden zou worden gevonden. — Nu zijn die honderd jaar al om maar de Bijbel is nog niet vergeten. Integendeel, Voltaire is bijna geheel vergeten; zijn naam alleen is bekend en zijn boeken hebben al lang uitgediend.

En de Bijbel? — Toen Voltaire stierf was de Bijbel in 50 talen vertaald, en nu in bijna 400 talen. Omstreeks 6 miljoen exemplaren van den Bijbel worden jaarlijks op aarde verspreid. Niettegenstaande Rome's vijandschap en den haat van het ongelooft, neemt de verkoop en de verspreiding van den Bijbel jaarlijks toe, en dat vooral in de Roomsche landen. Natuurlijk wordt daardoor de vijandschap van Rome's dienaars al heftiger en bitterder, maar dat schaadt aan den arbeid Gods niet.

Laat ons eens goed letten op de onderstaande cijfers, die alleen spreken van hetgeen in de roomsche landen geschiedt. Die geven ons een goed overzicht. Vergelijken we de verspreiding in de jaren 1895 en 1896.

Landen	1895	1896
Italie	145,407	168,212
Frankrijk	142,000	149,000
België	21,171	32,220
Spanje	72,625	75,892
Portugal	11,294	20,819
Stad Rome	37,000	45,000

Deze cijfers toonen dat Gods Woord niet gebonden is, en dat de Blijde Boodschap van Gods genade in toenemende mate op aarde wordt bekend gemaakt.

N. Sprokkelaar.

Vreeslijk maar waar.

Het volgende verscheen eenigen tijd geleden in een godsdienstig weekblad, te New-York uitgegeven.

„Een jong advocaat huwde eene bruid welke het voorwerp van de teedere toegenegenheid harer ouders en de gunsteling harer ontelbare vriendinnen was.

Een schoon huis, net gelegen en prachtig door hare ouders gemeubeleerd, was het tehuis van dit bevoorrechte paar. Eenige jaren waren voorbij gegaan en de man begon eene neiging tot drinken te krijgen. Waarschuwingen van den Bijbel, de smeekingen zijner minnende gade en de ernstige beden zijner vrienden konden hem niet op het hellend vlak weerhouden.

Op zekeren winteravond kwam hij door de sneeuw waggelende thuis en vond zijne vrouw, eene invalide, in een koude kamer, trachtende hare twee kinderen te verwarmen. De woeste dronkard zweerde, dat hij het spoedig warm genoeg zou hebben. De nacht kwam. De storm had toegenomen; de elementen waren in eenen vreeselijken strijd, terwijl de woedende booze geest in menschengedaante binnen was. Hoe hij zijn huis in brand stak, zal men nooit weten. De vlammen, door den wind aangeblazen, dreven de vrouw, hare lievelingen dragende, naar buiten om met den vreeselijken storm te kampen. Het naaste huis stond op een vierde mijl afstand. Zij zonk spoedig uitgeput in de diepe sneeuw neder en de hulplooze kinderen klemden zich aan hunne moeder.

Slechts enkele oogenblikken waren voldoende om hun cenzaam huis in de asch te werpen.

In den morgen ging de ontnuchterde, de oorzaak dezer ruïne, met de ouders en vrienden, onder de sneeuwhopen naar de verlorenen zoeken. Ten slotte werden zij, in een vlekkeloos kleed gehuld, gevonden. Toen men haar vond was zij zoo wit als marmer en waren hare beminlijke gelaatstrekken bevroren, stille tranen waren op hare wangen en de engelachtige vormen waren in hare armen geklemd.

Wat heeft deze veelbelovende jonge advocaat in eenen boozen geest veranderd? Wie vermoordde deze twee onschuldige kinderen, welke in den dooden arm van de teedere moeder waren vastgeklemd? Wie vernietigde dat gelukkig tehuis, stelde de zaligste hoop te leur en maakte een einde aan het jonge leven van die teedere vrouw en liefhebbende moeder? De magere vingers van dien zwijgenden vorm wijzen naar de herberg als de plaats, waar de man een booze geest werd en naar den drankverkooper als de schuldige persoon.

„Wee dien die zijnen naaste te drinken geeft, gij die uwe wijnflesch daarbij voegt, en ook dronken maakt.” Habakuk II:15.

Was de verschijning persoonlijk?

De volgende vraag werd gedaan:

In een der onlangs gehouden avond-vergaderingen van de Jonglings-vereeniging, konden wij niet overeenstemmen of Satan al of niet, ten tijde van de verzoeking van Jezus, aan hem verscheen in den vorm van eenen man of dat Jezus verzoekt was gelijk wij — alleen natuurlijk maar veel sterker — dat is, door influistering aan den geest om kwaad te doer.

Wij hebben hoegenaamd geen reden om te betwijfelen, dat de Schriften, welke de omstandigheid verhalen, dat de Zaligmaker door den Satan verzocht werd, letterlijk kunnen opgenomen worden; en dat het gesprek, dat in al de bijzonderheden medegedeeld wordt, werkelijk plaats vond; en dat Satan aan den Messias verscheen gelijk als hij van te voren aan Mozes en andere van de profeten gedaan had (Zie visioen van Mozes, Parel van Groote Waarde.) Wij voor onszelven gelooven, dat Lucifer en Jezus elkander persoonlijk ontmoetten; en dat een werkelijk gesprek plaats vond tusschen hen en dat de trotsche Zoon van den morgen overwonnen werd door de prachtige antwoorden en het schitterend gedrag van den Zoon van God. Wij willen ook voorstellen in deze verbinding, dat er geen noodzaak is de duidelijke verklaringen der Schriften te zoeken te ontwijken, met betrekking tot zaken van dezen aard. Lucifer is een persoonlijkheid, niet minder dan Jezus van Nazereth en heeft macht zichzelf te openbaren, wat overvloediglijk bewezen kan worden uit de Schriften en de beste manier om soortgelijke vragen te behandelen, is, eenvoudig de verklaring der Schriften aan te nemen, met dien eerbied en dat onwankelbaar geloof waarop hun heilig karakter hen het recht geeft. *Improvement Era.*

Proefnemingen met de kerken

De aanbidding van God in sommige van de rijke kerken in het Oosten, is maar een weinig minder dan geveinsde spotternij. Een kerk is theoretisch het huis van God, waar de hoog en laaggeplaatsten, de rijken en de armen vergaderen, om Hem te aanbidden; eene plaats waar onze gewone menschelijkheid en afhankelijkheid van Zijn gunst ons één maken; waar voor het oogeblik alle klasonderscheidingen vergeten zijn en allen bijeenkomen als leden van eene groote familie, om dien grooten Vader van allen te vereeren. De theorie evenwel, schoon als zij is, is maar een theorie en heeft in waarheid geen grond. Dr. Frank, predikant te New-York, nam deze theorie aan als de juiste en geloofde, dat in alle kerken de achtenswaardige armen zulk een vriendelijke en hoffelijke behandeling vergund werden als de rijken. De *New-York World* evenwel, overreedde hem de proef te nemen, om verschillende deftige kerken binnen te gaan in volmaakte zindelijke en achtbare maar niet prachtige kleeren. In zijn gezelschap bevond zich een berichtgever, die met de grootste deftigheid gekleed was. De eerste kerk binnengaande, vond Dr. Frank een aangename zitplaats, welke hij spoedig ongewaarschuwd gelast werd te verlaten. Aan de andere hand werd de welgekleede berichtgever in een goede zitplaats geplaatst door een uiterst beleefden knecht. Na het verlaten dezer kerk veranderden zij van kleeding en gingen tot een andere kerk. De nu goedgekleede predikant werd onmiddellijk naar eene goede zitplaats gebracht, terwijl de berichtgever onopgemerkt bleef. De proefneming werd verschillende keeren herhaald, en onveranderlijk met hetzelfde gevolg. Het was klaarblijkelijk, dat deze zoogenaamde plaatsen van aanbidding bestemd waren voor het gebruik van de *elite* (aanzienlijken) en alleen huizen van God waren in naam. Het gevolg van gebeden in zulke plaatsen opgeofferd, kan men zich voorstellen.

Logan Journal.

Aphorismen.

Wie voor de hoogste goederen der menschheid niet sterven kan, die heeft wellicht ook nooit er voor geleefd.

Het heden is de sleutel der toekomst.

Een dwaas zelf, die zwijgt, zal wijs geacht worden en die zijne lippen toesluit, verstandig. SALOMO.

Een drooge bete en rust daarbij, is beter dan een huis vol geslachten beesten met twist. SALOMO.

Door veel te zeggen, moet men ook veel verantwoorden.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izwaik Hubertstraat, Rotterdam.

Mededeelingen.

Door verschillende omstandigheden, daar wij n.l. eenige broeders van Engeland verwachtende waren, zijn de Rotterdamsche en Amsterdamsche Conferenties niet op den vastgestelden tijd in Maart gehouden geworden; en daar wij nu met zekerheid weten, dat de broeders verhindert zijn te komen, zoo hebben wij vast gesteld, dat de Conferentie der Rotterdamsche Afdeeling op *Zondag 3 April* zal gehouden worden. Er zullen drie vergaderingen gehouden worden, ten 10—2 en 7 uur, in het lokaal der „Maatschappij tot Nut van het Algemeen”, Oppert 81.

De Conferentie der Amsterdamsche Afdeeling zal gehouden worden op *Zondag 17 April*. Er zullen 3 vergaderingen gehouden worden in het gewone lokaal Wittenstraat 109—111, en wel ten 10—2 en 7 uur. De Zendingen, Broeders, Zusters en Vrienden dezer afdeelingen worden beleefd verzocht, deze respectieve vergaderingen bij te wonen.

Daar deze Conferenties ingesteld zijn, om al de Heiligen bijeen te verzamelen en hun, als een geheel, die lessen, vermaningen en onderrichtingen mede te deelen, welke zij noodig hebben, om in het geloof gesterkt te worden en de noodige kracht te verkrijgen, om den goeden strijd te strijden, zoo hopen wij, dat een ieder zich zal toebereiden, om in eenen toestand te zijn, waardoor deze samenkomsten aan het gestelde doel zullen beantwoorden en God ons zegenende kan zegenen.

Ontslag.

Broeder W. J. De Brij, President der Rotterdamsche Conferentie, is van zijne werkzaamheden in deze zending eervol ontslagen, om den 14den April per stoomschip „Anchoria,” huiswaarts te keeren.

Het spijt ons onuitsprekelijk het optrekken van Ouderling De Brij te moeten vermelden, wegens zijne bekwaamheid en gewilligheid, als een medearbeider in den wijngaard des Heeren, alles op te willen offeren voor de zaak der verlossing zijner medenatuurgeloven.

Broeder De Brij is nu hier meer dan drie jaar in Holland werkzaam geweest; en in betrekking tot ons halfmaandelijksch tijdschrift „De Ster” moeten wij met dankbaarheid betuigen, dat

hij ons ten allen tijde getrouw ter zijde heeft gestaan in het verschijnen van hetzelfde.

In het kort wenschen wij van Broeder De Brij te zeggen, dat hij een zeer prijzenswaardig werk verricht heeft tot bevordering en bereiking van het doel van ons aller zending. Wij wenschen hem eene goede terugreis naar Zion en een blij ontmoeten met de zijnen.

Joseph Smith.

De wereld heeft verschillende argumenten, om aan te toonen, dat Joseph Smith geen profeet of gezant van God was. Doch als wij deze argumenten of tegenwerpingen nauwkeurig onderzoeken, dan blijkt al zeer spoedig hunne onbestaanbaarheid en wat meer zegt, zij pleiten voor de onkunde of onnadenkendheid van den persoon die hen voorwendt. Daar is niemand op aarde die kan bewijzen, dat Joseph Smith niet een profeet van God was, om de eenvoudige reden, dat er niemand bewijzen kan, dat de waarheid leugen is. Men kan juist zoo goed ondernemen te bewijzen, dat Jezus niet de Zoon van God, of de Zaligmaker der wereld is.

Een oprecht en onpartijdig onderzoek van hetgeen door Joseph Smith is voortgebracht, zal duidelijk de goddelijkheid zijner roeping aantoonen.

Wanneer men de verkondiging van het Evangelie door hem gedaan, met die van Jezus en de eerste apostelen vergelijkt, dan zal men een volkomen overeenkomst ontdekken. De leeringen van Joseph Smith zijn in volkomen harmonie met die des Bijbels; doch daar de wereld de leeringen van de Waarheid zelve niet kon begrijpen en nog heden weerspreekt, zoo is het eenvoudig, dat de man, door Jezus in deze de laatste dagen geroepen en aangewezen, om het groote werk der herstelling te weeg te brengen, ook geen ingang kan vinden en hetzelfde lot als zijnen Meester moest ondergaan.

Doch niet alleen spreken de leeringen welke hij leerde in zijn voordeel, maar ook de groote hoeveelheid profetieën door hem uitgesproken bewijzen, dat hij in waarheid een profeet Gods was. Maar waar de vervulling van de voorspellingen, door Jezus en andere mannen Gods gedaan, de wereld niet tot geloof kan bewegen en slechts door een eenvoudig „het kan wel zijn” beantwoord worden, zoo is het niet te verwonderen, dat het met Joseph Smith eveneens zoo het geval is.

De wereld tracht zich te verontschuldigen, omdat men de duisternis liever heeft dan het licht, doch in den dag der dagen zal het duidelijk gezien worden, dat deze verontschuldigungen niet geldig zijn.

God heeft Joseph Smith gezonden en hij is in den hemel als zoodanig erkend; de wereld heeft niets anders te doen, dan hem ook te erkennen en zoo niet, dan zal men ondervinden tegen God strijdende te zijn. Vele menschen zouden gaarne zien, dat God

alleen dat erkend, wat zij goed vinden, doch men vergeet, dat de mensch goed *moet* vinden, wat God doet of erkent.

Soms denkt men, door te zeggen, dat de naam van Joseph Smith niet in den Bijbel staat opgeteekend, het recht te hebben hem te verwerpen; maar een onderzoek zal duidelijk doen zien, dat dit een dwaas argument is. God zond Zijne profeten tot het Israëlitische volk en zij gehoorzaamden en zeiden: „Aldus spreekt de Heere”. Waren hunne namen te voren voorspeld? Had Israël het recht hen daarom te verwerpen? Neen, zeker niet. En wat leert de uitkomst? Dat het volk gezegend is geworden wanneer het naar die Gods-gezanten luisterden en dat Zijne oordeelen over hen kwamen, wanneer zij hen verwierpen.

Had Ninevé het recht Jona te verwerpen, welke hoogstwaarschijnlijk in die stad onbekend was, of kunnen wij hem zijne goddelijke roeping ontzeggen, omdat hij weerspanning was? Zeker niet; en het is duidelijk te zien wat het lot van Ninevé geweest zou zijn indien zij hem en zijne boodschap verworpen hadden.

Welnu, hetzelfde is met Joseph Smith het geval en hoe meer de verschillende beschuldigingen, tegen hem ingebracht, onderzocht worden, des te meer wordt de goddelijkheid zijner zending openbaar.

Israël heeft Jezus omgebracht, denkende een goed werk te doen, maar straks zullen zij zien wien zij doorstoken hebben.

Hetzelfde is met Joseph Smith het geval en straks zal het zichtbaar worden wie en wat hij is.

De Heiligen der laatste Dagen gaan voort met het geven hunner getuigenis, dat Joseph Smith een geroepen dienstknecht van God was, en de wereld is daardoor als met een volk van getuigen omgeven, tegenover welke zij zich zal moeten verantwoorden.

Het werk door hem, op Gods bevel, aangevangen gaat steeds voort en spoedig zal men hetzelfde met verbazing beschouwen.

Hij viel zooals zijn Meester, als een Martelaar voor de waarheid.

Vermeeerdert is door hem de schaar
Der ed'le martelaren;
Maar nu ook kan hij zijne stem
Met die der hunne paren.

Het werk eenmaal door hem gesticht,
Leeft voort en blijft steeds leven,
Want God de Heer heeft hem daartoe
En macht en kracht gegeven.

Zijn bloed stijgt tot den Hemel op,
Wet God Hij zal 't vergelden;
En wij als zijne broeder-schaar,
Zijn deugd en trouw vermelden.

W. J. DE BRIJ.

Verstaan Hem niet.

Hij, die de geboden Gods niet onderhoudt, kan Hem niet verstaan. God komt niet in zulke nauwe verbinding met de ongehoorzame, dat Hij door hen verstaan kan worden. Broederschap in geest en karakter, is eene onvermijdelijke voorwaarde voor werkelijke bekendheid. De reinen van hart, en zij alleen, zullen God zien. Alleen de muzikalen kunnen muziek hooren; alle anderen hooren slechts geraas.

CHRISTIAN INQUIRER.

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(*Vervolg van bladz. 96.*)

HOOFDSTUK XVII.

Huwelijks- en voorttelingswetten.

Gij verwante geesten, door onderlinge liefde bestraald,
Rein als de dauw die van den hemel nederdaalt,
Heil u! want de heilige sleutelen zijn u gegeven,
Om u één te maken in het aardse en het hemelse leven,
Weest vruchtbaar dan, vermeerderd uw geslacht,
Vervult de aard; de sterren en de werelden nooit ten einde gebracht.

De groote wetenschap des levens bestaat in de kennis van ons zelve, de wetten van ons bestaan, de betrekkingen, waarin wij tot elkaar, tot dingen en wezens om ons heen, ons voorgeslacht, onze nakomelingen, tijd, eeuwigheid, onzen hemelschen Vader en het heelal staan.

Deze wetten te verstaan en onze handelingen door hen te regelen, is de eenige plicht van verstandelijke wezens.

Deze wetenschap bevat de fontein van wijsheid, de bron van leven, den grenzeloozen oceaan van kennis, de oneindigheid van licht, waarheid en liefde. Zij dringt door tot in de diepten, verheft zich naar de hoogten en sluit de groote uitgestrektheid der eeuwigheid in.

Hare pogingen leiden tot verhooging, glorie, onsterfelijkheid en tot een eeuwigheid van leven, licht, reinheid en eenheid van broederschap met verwante geesten.

Om den mensch in zijn waar licht te beschouwen, moeten wij, als het ware, vergeten, dat de dood op zijn pad is; wij moeten op hem zien als een eeuwig, altijd levend wezen, bezittende geest, vleesch en beenderen met al de verstandelijke en lichaamlijke organen en al de aandoeningen en toegenegenheden, welke hem in deze wereld kenmerken. Of liever, al zijne natuurlijke aandoeningen en toegenegenheden zullen gereinigd, verheven en onmetelijk vermeerderd worden.

Laat de candidaat voor celestiale heerlijkheid voor een oogenblik de laage speer van zijn tegenwoordig bestaan vergeten en de poging doen, zich zelf in het licht der eeuwigheid te beschouwen, in de hoogere sferen van zijn vooruitgaand bestaan, over het graf; een reine geest, vrij van zonden en bedrog, verlicht in de school des hemels door waarneming, ondervinding en omgang met de hoogste orde van verstandelijke wezens gedurende duizenden jaren, en bekleed met onsterfelijk vleesch in al de kracht, frischheid en schoonheid der eeuwige jeugd, tevens vrij van pijn, ziekte, dood en de verterende gevolgen des tijds, terug blikkende in het verschiet van lang vervlogen jaren en bepeinzende zijn vroeger verblijf te midden van de droefheid en pijnen van het sterfelijk leven, zijn doortocht door de donkere vallei des doods en zijn verblijf in de geestenwe-

reld, zooals wij nu een voorbijgaanden droom, of de nachtrust beschouwen, waaruit wij vernieuwd en verfrischt ontwaakt zijn, om wederom de werkelijkheid des levens te aanvaarden.

Laat ons voor een oogenblik zulk een wezen beschouwen, bekleed met de fijnste linnen kleeding, rein en wit en versierd met kostbare steenen en goud; een aangezicht stralende met den glans van licht, intelligentie, kennis en liefde; een boezem gloeiende met al het vertrouwen van een onschuldig geweten, wonende in paleizen van kostbare steenen en goud; badende in de kristallen wateren des levens; wandelende of zittende onder de altijd groene priëlen en boomen van Eden; inademende de gezonde koelten, welriekend gemaakt door geuren, aangevoerd van de rozen en anjelieren van het Paradijs, of vergaderd met de ontelbare scharen van den adeldom des hemels, om in te stemmen met zangen van lof en verheerlijking voor den Grooten Vader van al het goede, om de onsterfelijke lier tot hemelsche tonen te stemmen; of zich bewegende, met de bevalligheid van een onsterfelijk wezen, op de bezielende maat der muziek van een duizend instrumenten voortvloeiende, in harmonische getallen, met hemelsche stemmen, in hemelsche zangen, of zich mengende in bevallige cirkels met vroolijke duizenden, met denzelfden geest gedoopt en in overeenstemming en harmonie van beweging voortgaande, als of één hart, één pols, één trilling van hemelsche melodie het geheel inspireerde.

O, kandidaten voor celestiale heerlijkheid! Zou uwe vreugde volkomen zijn in de ontelbare jaren der eeuwigheid zonder de verbindingen, de verwantschap, de verwante banden welke zich in den familiekring vereenigen en uitspruiten, bloeien en de vruchten van eeuwige vermeerdering dragen?

Zou die eeuwige ontroering van liefde en welwillendheid, welke uwe harten doet zwellen, tevreden zijn in het genieten van „de zegeningen van eenen ongehuwden staat”, zonder eene vermeerdering van nakomelingen, die onuitputtelijke voorraadschuren van nimmer eindigenden rijkdom en genot? Of zoudt gij, zooals uw hemelsche Vader, door eeuwige welwillendheid en liefde gedreven, ontelbare miljoenen werelden wenschen te vervullen met uwe geboren zonen en dochteren en hen door al de graden van vooruitgaande wezens op te leiden, om onsterfelijke lichamen en eeuwige woningen te beërven in uwe verschillende heerschappijen?

Als uwe verlangens zoodanig zijn, herinner u dan, dat deze tegenwoordige proeftijd de wereld van toebereiding is voor eeuwig genot. Dit is de plaats waar familie-organisaties het eerst voor de eeuwigheid gevormd worden en waar de verwante toegenegenheden, verwantschappen en aandoeningen wortel schieten, uitspruiten, bloeien en vrucht dragen, om in eeuwige eeuwen te rijpen en tot volkomenheid te geraken.

Hier, in de heilige tempels en heiligdommen van onzen God, moeten de eeuwige verbonden worden geopenbaard, bekrachtigd, verzegeld, gebonden en in de heilige boeken opgeteekend worden, en bewaard worden in de archieven van het Koninkrijk Gods, door

hen, die de sleutelen van het eeuwige apostelschap houden, die macht hebben op aarde, dat te binden, wat in den hemel gebonden zal zijn en op aarde op te teekenen wat in de archieven des hemels, in het boek des levens des Lams zal zijn opgeteekend.

Hier, in het heiligdom, moeten de koningen en koninginnen der eeuwigheid geopenbaard, verordineerd en gezalfd worden.

Alle beloften, verbonden, kontrakten, huwelijken, of vereenigingen, niet door openbaring gevormd, voor tijd en eeuwigheid verzegeld en in de heilige archieven der aarde en des hemels opgeteekend door de bediening van het heilige en eeuwige *Priesterschap*, zullen door den dood ontbonden worden en niet erkend door de eeuwige autoriteiten, nadat de partijen door den sluier in de eeuwige wereld zijn ingetreden.

Dit is de eeuwige wet des hemels, als geopenbaard aan de ouden van alle eeuwen, welke de sleutelen van het eeuwige *Priesterschap*, volgens de orde van den Zoon van God, houden en als met het *Priesterschap* aan de Heiligen dezer eeuw hersteld.

Wordt vervolgd.

Heilige Dieren.

Waar het geloof heerscht, zooals het doet in Indië en voorheen in Egypte, dat de geesten van menschen bezit van dieren kunnen nemen en weder verschijnen in deze vormen, wordt de grootste eerbied betoond aan en zorg gedragen voor de dierenwereld. In Egypte werden zekere dieren in heilige parken op algemeene kosten onderhouden en er werden personen aangesteld, om hen met de grootste zorg te verzorgen. Brood, melk, honing, vleesch, visch enz. werd geschonken volgens de natuur der dieren. Geen onkosten werden gespaard. De oppassers dezer dieren werden door het volk met den grootsten eerbied behandeld wanneer zij voorbijgingen; want zij droegen de gelijkenissen van de soort dieren welke zij moesten verzorgen. Het schijnt ongelooflijk, maar kan niet betwijfelt worden, dat de grootste droefheid getoond werd, wanneer een dezer heilige dieren stierf. Hunne lichamen werden gezalfd en met den grootsten luister begraven. Zoo groot was de eerbied voor deze dieren, dat alhoewel het volk, toen er hongersnood in Egypte was, gedreven was om menschenvleesch te eten, de heilige dieren, vogelen, slangen en visschen altijd ontzien werden. De Egyptenaren zouden liever menschen eten, dan hunne handen slaan aan iets dat volgens hunne gedachten vermomde goden waren. Dieren van de laagste soort werden in tempels bewaard, door priesters verzorgd, na hunne dood gebalsemd en ontvingen alle soorten eerbewijzen. Als iemand, bij ongeluk of met opzet, de oorzaak was van den dood van een dezer dieren, dan moest hij zijn leven geven als straf voor de belediging.

De kat was een van de dieren in groote eere gehouden. Als een kat stierf, dan scheerde de eigenaar van het huis zijne wenk-

brouwen af; maar wanneer een hond stierf, welke naar het scheen heiliger dan de kat was, dan scheerde hij zijn geheele hoofd. In de vallei nabij Ben-Hassan is een kleine tempel, in een rots uitgehouwen, en men zegt dat hij omgeven is door tombes van heilige katten, sommige zijn in de rots uitgehouwen. Onder het zand voor den tempel werden vele mummies van katten in matten gerold gevonden en verder op de vlakte werden vele mummies van katten gevonden met tien voeten zand bedekt. De Egyptenaren balsemden de lichamen hunner menschelijke dooden, maar gewoonlijk hielden zij hunne grafplaatsen van die der dieren verwijderd. Zij hadden in catacomben opzettelijk plaatsen uitgehold voor de dieren. Zelfs zijn de mummies van krokodillen en slangen gevonden.

Welk een vreemd idee! En toch waren deze menschen in vele opzichten erg beschaafd en eenmaal namen zij de eerste plaats onder de volkeren der aarde in. De middelen welke zij voor het balsemen gebruikten voldeden volkomen aan het doel. Lichamen zijn duizenden jaren bewaard gebleven en deze zijn in vele gevallen als historische personen herkend geworden.

Ieder ding in betrekking tot Egypte is voor ons als een volk van belang, door de nauwe verbinding welke er tusschen Abraham en zijn kleinzoon Jakob bestaat, van zijne nakomelingen met de Egyptenaren en ook in de hoedanigheid van een volk na de verovering en bevolking van Palestina. De Zaligmaker zelf was als kind naar Egypte voor veiligheid gevoerd. *Mill. Star.*

De Heiligen in Mexico.

Op een onlangs plaats gehad hebbend bezoek van den Gouverneur van Chihuahua, aan een van de Mormoonsche koloniën in die staat, wenschte hij de kolonisten geluk met hunnen snellen vooruitgang op ieder gebied. Hij zeide voornamelijk tevreden te zijn met de academie en het bekwame onderwijs aldaar aan de studenten gegeven. Het was een groot wonder voor hem, hoe de Heiligen zulk eene instelling konden in stand houden en toen hem gezegd werd, dat het alleen gedaan werd van vrijwillige giften, zeide hij, niet te gelooven zoo iets tot stand te kunnen brengen, zelfs niet door de geheele bevolking der staat om hulp te vragen.

Het is bewezen, dat de Heiligen in Mexico aldaar een levende getuigenis zijn voor hunne bureu, zooals de Heiligen altijd geweest zijn, waar zij zich ook vestigden. Voorspoed, arbeidzaamheid en vooruitgang waren steeds tot zulk eene mate hun deel, dat het wonderlijk was voor allen die het geheim van hun succes niet weten. Zooals eenmaal de vier Hebreuwsche jongelingen aan het hof van den machtigen Babilonischen heerscher, door getrouwheid aan de leeringen van hunne vaders, in verstandelijke en lichamelijke handelingen uitnemend werden, zoo zijn de Heiligen der laatste Dagen, door dezelfde middelen, altijd voorwerpen van bewondering geweest voor den onpartijdigen beschouwer.

Hunne achting van de waarde van het onderwijs is duidelijk aangetoond in het feit, dat de Mexicaansche Kolonies in hun eerste bestaan alreeds inrichtingen voor onderwijs hebben, welke de aandacht van de staatsbeambten tot zich trekken en welke geheel door vrijwillige giften worden onderhouden. Dit is in overeenstemming met den geest van het Mormonisme. Onderwijs is een noodzakelijk gedeelte ervan, zooals voldoende bewezen is waar het ook zijne tenten heeft opgeslagen en het is in dit opzicht verschillend van sommige andere godsdienstige stelsels, welke verlichting als het voorrecht van zekere klassen beschouwen en leggen daarbij den grondslag voor het Gnostieke stelsel van uitsluiting. Het spoort allen aan naar kennis te zoeken en verschaft de middelen om haar te verkrijgen, vaak met groote opofferingen. De bewering soms gehoord, dat Mormonisme en onwetendheid gelijkloidend zijn, wordt tegengesproken door de geheele geschiedenis van dien godsdienst.

Deseret News.

Verborgen leed.

Niet altoos, lieve, wordt een traan,
Niet altoos wordt uw zacht verstaan

Door menschen;

Zij mogen naarstig u bespiên,
En fijn en diep en helder zien,
't Zijn menschen.

't Zijn menschen, die wat op 't gelaat
En in het oog te lezen staat,

Wel lezen:

Maar wat er omgaat in het hart
Aan zwijgend leed, aan stille smart
Niet lezen.

Pniël.

Toch, als gij treurt, o nimmer waan
Dien onbegrepen zucht, dien traan

Verloren;

Bij God, die in 't verborgen ziet,
Is ook het wee des harten niet

Verloren.

Legt ge eenmaal aan den rand van 't graf
Het somber kleed der droefheid af,

Dit trooste u:

Dan fonkren aan uw gloriekroon
Uw stille tranen dubbel schoon,

Dit trooste u.

JONCKBLOET.

Overleden.

Zuster JOHANNA LUCRETIA SUSANNA SMIT, geb. BON, is op 16 Maart 1898 in den ouderdom van 51 jaren overleden. Daar zij geruimen tijd zwaar geleden heeft, zoo was haar sterven inderdaad eene verlossing.

Haar leven was Christus, haar sterven gewin.

I N H O U D:

De moordenaar aan het kruis	Blz. 97	Joseph Smith	Blz. 106
De verspreiding van den Bijbel	„ 101	Verstaan Hem niet	„ 107
Vreeslijk maar waar	„ 102	Sleutel voor Godgeleerdheid	„ 108
Was de verschijning persoonlijk?	„ 103	Heilige dieren	„ 110
Proefnemingen met de kerken	„ 104	De Heilige in Mexico	„ 111
Aphorismen	„ 104	Verborgen leed	„ 112
Mededeelingen	„ 105	Overleden	„ 112
Ontslag	„ 105		

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.